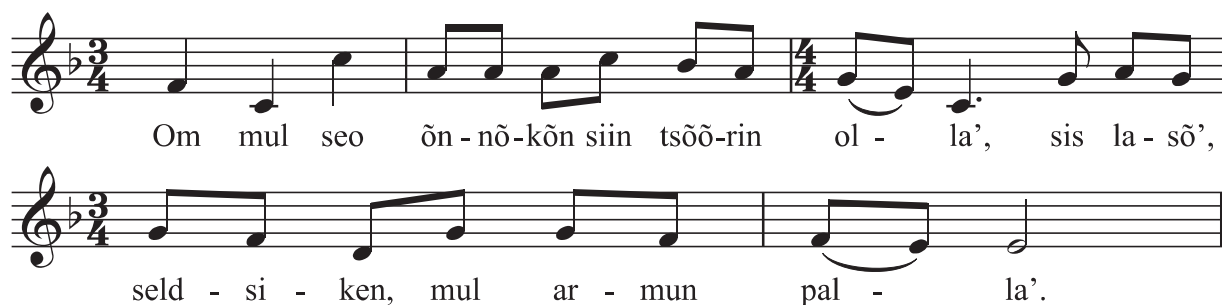

OM MUL SEO ÕNNÕKÕN

Hargla

Mängijad liiguvad üksteisel kätest kinni hoides ringis ja laulavad. Ringi sees on üksik **NEIU**. Ta kõnnib otsides edasi-tagasi, valib ringjoonel kõndijate hulgast välja ühe **NOORMEHE** ja võtab ta ringi sisse. Tütarlaps keerutab noormeest enda ees, kuid saadab sõnade „ei sa joht sukugi ei passi’ mullõ” ajal tagasi ringjoonele. Seejärel valib neiu välja uue, meelepärasema noormehe, kes jääb koos temaga ringi sisse. Kahe viimase salmi ajal keerutab ringis olev paar käevangus. Pärast seda läheb tütarlaps ringjoonele ja noormees jääb ringi sisse uueks valijaks. Kuna peategelaseks on nüüd meesterahvas, siis lauldakse eelviimases salmis „ma sullõ peius jää ja sa mul pruudis”.

Om mul seo õnnõkõn siin tsõõrin olla',
sis lasõ', seldsiken, mul armun palla'.

Ma olõ häbelik kül seod otsma,
mis mullõ kõlvulik ja minu süä.

Ei sa joht sukugi ei passi' mullõ,
sa terräv sõnalõ ja kargat harja.

Selle ma jäta su ja tõösõ kosi,
kes armastas iks mu, vot seo om asi.

Ma sullõ pruudis jää ja sa mul peius,
oh jää', jää', jää', jää', jää', las nii kül olla'!

Su külge, armukõn, ma olõ köüdet,
su vasta süämest ja armun läüdet!